

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestației

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr. 17,
sector 5, București

Tel : +021 319 97 54

Fax : +021 336 85 48

e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 362 /2014

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. S.A.,

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția
Națională de Administrare Fiscală
sub nr.921289/03.09.2014

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală .X. prin adresa nr..X./2014, asupra contestației înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.921289/03.09.2014, formulată de **S.C. .X. S.A.**, cu sediul social în loc. .X., str. .X., nr..X., județul .X., având cod de înregistrare fiscală .X. și număr de înmatriculare la Oficiul Registrului comerțului .X..

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2014 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./2014 de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X. pentru suma totală de **.X. lei** din care:

- accize pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente accizelor pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei;
- penalități aferente accizelor pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei;
- accize pentru motorină în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente accizelor pentru motorină în sumă de .X. lei;
- penalități aferente accizelor pentru motorină în sumă de .X. lei;
- accize pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei;

-dobânzi aferente accizelor pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei;

-penalități aferente accizelor pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei.

De asemenea, societatea contestă nesoluționarea cererilor de restituire a accizelor în sumă de .X. lei aferente perioadei .X./ 2007-.X./ 2013.

Totodată, societatea contestă Procesul verbal încheiat la data de .X./2014 de reprezentanții Direcției Generale .X..

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data la care a fost comunicată Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2014, respectiv **.X./2014**, prin remitere sub semnătură și de data depunerii contestației la Direcția Generală .X., respectiv **.X./2014**, așa cum reiese din ștampila Serviciului registratură aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației societatea regăsindu-se la poziția .X. din Anexa .X. „*Lista marilor contribuabili care sunt administrați de D.G.A.M.C începând cu data de 1 ianuarie 2014*” la Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr..X./2013 privind organizarea activității .X., Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.A.**

I.S.C. .X. S.A. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2014 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./2014 întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X., precizând următoarele:

Prima inspecție fiscală a fost efectuată de organele vamale din cadrul Direcției Regionale .X., care au comunicat avizul de inspecție nr..X./2011 în data de .X./2011 prin care societatea a fost informată că începând cu data de .X./2011 urma să facă obiectul unei inspecții fiscale privind verificarea acci-

zelor aferente perioadei .X./2006 - .X./2010.

Contestatoarea precizează că față de data emiterii avizului de inspecție fiscală, respectiv .X./2011 și mai ales față de data comunicării sale, respectiv .X./2011, organele vamale nu au respectat termenul de 30 de zile prevăzut de art.102 din Codul de procedură fiscală, în vigoare în perioada respectivă, cu privire la începerea inspecției fiscale la marii contribuabili, aceasta fiind menționată în Registrul Unic de Control la poziția .X. în data de .X./2011.

În ceea ce privește perioada în care s-a desfășurat controlul societatea susține că lipsa "*datei de finalizare*" a acestuia se explică prin faptul ca respectivul control nu a fost niciodată finalizat nefiind menționat niciun act de control în registrul unic de control urmare a acestui control fiscal.

De asemenea, societatea invocă prevederile art.3 alin.(2) și art.4 din Legea nr.252/2003 privind registrul unic de control precizând totodată că sancțiunea în cazul lipsei menționării în registru al ordinului de serviciu este nulitatea actului de control atâta timp cât inspecția fiscală nu poate începe decât după consemnarea acestei mențiuni.

Urmare a neîncheierii niciunui act de control de către prima echipă de control, în data de .X./2012 s-a prezentat pentru efectuarea inspecției fiscale o nouă echipă de control care a menționat în registrul unic de control la poziția .X. la rubrica Obiectivele controlului "*Reluarea inspecției fiscale parțiale pe linie de accize, începută în .X./2011 de către altă echipă de control.*", dar societatea consideră că nu poate fi o continuare a inspecției fiscale inițiale întrucât nu a putut avea loc o înlocuire a inspectorilor fiscali inițiali, aceștia fiind disponibilizați în .X./2011, iar noii inspectori fiind numiți în .X./2012.

În ceea ce privește prescripția obligațiilor fiscale aferente anului 2006, societatea afirmă că data începerii inspecției fiscale este .X./2012, conform Deciziei de soluționare nr..X./2013, iar organele fiscale care au refăcut controlul trebuia să verifice în mod strict existența sau inexistența unor cauze de suspendare sau intrerupere anterioare începerii inspecției fiscale, data de începere a inspecției fiscale având autoritatea de lucru judecat, în sensul prevederilor pct.11.4 din Ordinul nr.450/2013 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală și dispozițiilor art.430 alin.2 din Noul Cod de procedură civilă.

Referitor la al doilea control fiscal privind soluționarea cererilor de restituire de accize depuse de societate aferente perioadei .X./2007 - .X./2011 contestatoarea precizează că a solicitat restituirea conform art.117 din Codul procedură fiscală, iar organul de control în mod eronat a motivat respingerea

cererilor de restituire prin invocarea prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr.420/2007 care nu este aplicabil în această situație, aplicabilitate având Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1899/2004.

Astfel, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr..X./2013 emisă urmare finalizării primului control fiscal, cât și împotriva Deciziei de respingere în totalitate a cererilor de restituire a accizelor nr..X./2013, societatea a formulat contestații care au fost soluționate de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor prin Decizia de soluționare nr..X./2013 prin care s-a dispus desființarea celor două decizii și refacerea controlului fiscal.

Urmare refacerii inspecției fiscale inițiale și a celui de al doilea control fiscal, societatea precizează că organele de inspecție au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014 în care au menținut constatările din raportul de inspecție fiscală inițial în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2014 prin care au stabilit în sarcina societății suma totală de .X. lei, acte pe care contestatoarea le consideră nelegale.

Astfel, societatea invocă art.91 alin.(1) și alin.(2) din Codul de procedură fiscală, menționând că dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, precum și art.92 din ace.X. act normativ care se referă la intreruperea și suspendarea termenelor de prescripție prevăzute la art. 91.

Totodată, societatea invocă dispozițiile art.101 alin.(1) din Codul de procedură fiscală cu privire la obligația organului fiscal de a înștiința contribuabilul cu privire la acțiunea de inspecție fiscală care urmează să se desfășoare prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală, precum și alin.(3) cu privire la conținutul avizului de inspecție fiscală.

Referitor la prescripția obligațiilor fiscale aferente anului 2006, menționată la pct.III.1 din Decizia de soluționare nr..X./2013 societatea susține că la data începerii inspecției fiscale, respectiv .X./2012, termenul de prescripție de 5 ani se implinise de mai bine de 5 luni.

Astfel, societatea afirmă că potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală inspecția fiscală trebuia comunicată cu cel puțin 30 de zile înainte începerii sale efective având în vedere calitatea de mare contribuabil, motiv pentru care de la data avizului de inspecție emis în .X./2011 organele de inspecție fiscală trebuia să acorde societății un termen de cel puțin 30 de zile înainte de efectuarea inspecției propriu-zise, așadar cel puțin până la data de .X./2011.

Prin urmare, contestatoarea consideră că înscrierea efectuată de inspectorii fiscali în registrul unic de control la poziția .X. în data de .X./2011

nu reprezintă o înscriere valabilă cu privire la momentul începerii inspecției fiscale care nu se poate desfășura înaintea expirării termenului de 30 zile prevăzut de art.102 din Codul de procedură fiscală.

De asemenea, societatea precizează că în situația în care s-ar ignora autoritatea de lucru judecat a Deciziei de soluționare nr..X./2013 în ceea ce privește data de începere a inspecției fiscale ca fiind .X./2012, precum și toate viciile avizului inițial de inspecție, rezultă că pentru toate produsele energetice produse în anul 2006 termenul de prescripție începe să curgă la data de .X./2007 și se împlinește la data de .X./2011, ceea ce înseamnă că organul fiscal nu mai putea controla și impune obligații suplimentare de plată aferente anului 2006.

Astfel, societatea arată că dacă inspecția fiscală ar fi început la data de .X./2011, până la acea dată din termenul de prescripție aplicabil perioadei fiscale 2006 s-a scurs o perioadă de 4 ani, 4 luni și 3 zile și având în vedere că pe perioada inspecției fiscale termenul de prescripție s-a suspendat, acesta fiind reluat după emiterea deciziei de impunere în data de .X./2013, rezultă că termenul de prescripție de 5 ani s-a împlinit după curgerea unei perioade de 7 luni și 28 zile, respectiv .X./2013, ceea ce în opinia societății, reverificarea începută la data de .X./2013 nu mai era posibilă întrucât termenul de prescripție era împlinit.

Astfel, societatea invocă în susținere speța .X., respectiv Sentința civilă nr..X./2012 pronunțată de Tribunalul .X. în dosarul nr..X./2012, ramasă irevocabilă prin Decizia nr..X./2013 pronunțată de Curtea de Apel .X., concluzionând că în condițiile în care decizia de impunere inițială a fost desființată, nu poate produce niciun efect privind obligațiile aferente anului 2006.

Totodată, contestatoarea afirmă că verificarea obligațiilor fiscale aferente anului 2006 ca urmare a refacerii controlului dispus prin Decizia de soluționare nr..X./2013 este afectată de împlinirea termenului de prescripție extinctivă, astfel încât sub acest aspect decizia de impunere contestată este nelegală și trebuie anulată ca atare.

În ceea ce privește termenul legal de efectuare a inspecției fiscale, societatea consideră că autoritatea fiscală a încălcat dispozițiile art.104 alin. (2) din Codul de procedură fiscală ce limitează durata desfășurării acesteia la 6 luni, întrucât la pct.7 din Raportul de inspecție fiscală este indicată perioada în care a avut loc controlul, respectiv .X./2013 - .X./2014, neexistând perioade de suspendare, fapt pentru care decizia de impunere contestată a fost ilegal emisă.

De asemenea, societatea susține că procesul verbal și raportul de inspecție fiscală sunt nelegale întrucât prin inspecția fiscală efectuată nu au fost soluționate și cererile de restituire de accize deși prin Decizia de soluțio-

nare nr..X./2013 s-a dispus reanalizarea cererilor depuse de societate în cadrul unei singure inspecții care să stabilească în ce măsură contestatoarea are de achitat sume suplimentare cu titlu de accize ori are dreptul de a-i fi restituite asemenea sume.

Totodată, societatea consideră că în ceea ce privește obligația de a verifica dacă datorează accize bugetului general consolidat pentru perioada supusă inspecției fiscale neprescrise 2007 - 2011, organul de control a dat curs Deciziei de soluționare nr..X./2013 și nu a constatat sume suplimentare de plată reprezentând accize în corelație cu cererile de restituire, în ceea ce privește obligația corelativă implicită de a verifica dacă societatea se află în situația de a-i fi restituite sume cu titlu de accize solicitate la restituire pentru perioada controlată, organul de control a lăsat practic nerezolvat dreptul societății la restituirea accizelor, cu toate că decizia de soluționare obligă în mod expres inspectorii fiscali în acest sens.

Astfel, în opinia societății prin Raportul de inspecție fiscală a fost închisă perioada controlată, întrucât această perioadă a fost supusă unui număr de trei inspecții fiscale consecutive și nu au fost stabilite sume suplimentare la plată, fapt pentru care în aceste condiții soluționarea cererilor de rambursare pentru perioada 2007 - 2011 nu se poate face decât cu restituirea integrală a sumelor solicitate la rambursare.

În consecință, contestatoarea afirmă că deși organele de inspecție fiscală au procedat la refacerea controlului urmare Deciziei de soluționare nr..X./2013, prin actele emise la finalizarea acestuia nu au fost soluționate în niciun fel cererile de restituire de accize astfel încât decizia de soluționare nu a fost pusă în executare, contrar dispozițiilor Codului de procedură fiscală.

Contestatoarea consideră nelegale procesul verbal și raportul de inspecție fiscală încheiate la data de .X./2014 întrucât aceste două acte administrativ fiscale înrăutățesc situația inițială a contribuabilului fapt ce contravine art.213 alin.(2) din Codul de procedură fiscală și trebuie anulate întrucât pe de o parte contravin Deciziei de impunere nr..X./2014, iar pe de altă parte încalcă considerentele Deciziei de soluționare nr..X./2013, nerespectând dispozițiile art.216 alin.(3) și alin.(3¹) din Codul de procedură fiscală.

De asemenea, societatea afirmă că sunt total eronate concluziile organului de control conform cărora pentru a beneficia de anularea rezervei ulterioare prin efectuarea unei inspecții fiscale ar trebui emise decizii de impunere pentru fiecare tip de produs supus impozitului pentru care s-a efectuat respectiva inspecție, iar în situația în care nu se emite o decizie de nemodificare a bazei de impunere pentru fiecare tip de produs accizabil, respectivele produse pot fi reverificate oricând în cadrul termenului de prescripție.

Totodată, contestatoarea menționează că raportul de inspecție fis-

cală trebuie sa cuprindă toate constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic si legal, iar in ceea ce privește constatarea organului de reverificare din Procesul verbal nr..X./2014, în sensul că produsele păcură și gaze combustibile de rafinărie nu au fost verificate prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./2013 încheiat de organele vamale din cadrul Direcției Regionale .X., este eronată întrucât din conținutul actelor de control rezultă verificarea inclusiv a acestor două produse pentru care societatea a solicitat restituirea accizelor.

Astfel, societatea precizează că organul de reverificare ignoră instituția anulării rezervei verificării și propune o nouă inspecție pentru cele două tipuri de produse ca și cum contestatoarea nu ar mai fi fost controlată de doua ori anterior plus a treia oară ca urmare a reverificării.

De asemenea, societatea invocă în susținere deciziile nr..X./2005, nr..X./2003 și nr..X./2006 prin care Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în sensul că procesul verbal de reverificare și decizia de reverificare vor fi anulate în lipsa unor date suplimentare noi relevante necunoscute organului fiscal la data efectuării primului control, chiar dacă concluziile procesului verbal de verificare ar corespunde adevărului, precum și literatura de specialitate, respectiv o serie de cărți cum ar fi Considerații Teoretice și Practice ale Codului de Procedură Fiscală - Editura Rosetti 2005, Codul de procedură Fiscală - Comentarii și explicații - Editura C.H. Beck .X. 2008, autori: Florațiu Sasu, Lucian Tâțu, Dragoș Pătroi, Codul de Procedură Fiscală adnotat, autori: Tanți Anghel, Mihai Bragaru - Editura Rosetti 2006, dar și articolul "Drepturile Contribuabilului în Cadrul Procedurii de Control Fiscal" de Radu Bufan din Revista Română de Drept Comercial nr.12/2001.

În consecință, contestatoarea solicită anularea în totalitate a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2014, Raportului de inspecție fiscală nr..X./2014 și Procesului verbal încheiat în data de .X./2014, exonerarea societății de la plata sumei de .X. lei stabilită prin decizia de impunere contestată, obligarea Direcției Generale .X. să pună in executare Decizia de soluționare nr..X./2013 emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor și recunoașterea dreptului societății de intervenire a anulării rezervei verificării ulterioare în ceea ce privește perioada fiscală 2006 - 2011 cu privire la impozitul accize, ca urmare a inspecțiilor fiscale desfășurate.

II.Prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2014,

contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X. au constatat următoarele:

1. Referitor la obligațiile fiscale suplimentare reprezentând accize aferente perioadei .X.-X./2006 pentru pierderile aferente livrărilor în regim suspensiv, perioada față de care contestatoarea susține că a intervenit termenul de prescripție

Organele de inspecție fiscală, urmare analizei efectuată asupra datelor și documentelor prezentate de către S.C. .X. S.A., au constatat că în luna .X./2011 Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a transmis Avizul de inspecție fiscală nr..X./2011 către S.C. .X. S.A. privind verificarea perioadei .X./2006-.X./2010, iar potrivit datelor înscrise la pagina nr..X. din registrul unic de control începerea inspecției fiscale a fost consemnată la poziția nr..X. din data de .X./2011.

De asemenea, organele de control au constatat potrivit datelor înscrise la pagina nr..X. poziția nr..X. din registrul unic de control în data de .X./2012 că echipa de control din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a consemnat *“Reluarea inspecției fiscale, pe linie de accize începută în luna .X./2011, de către altă echipă de inspecție fiscală”*, în baza ordinului de serviciu nr..X. din data de .X./2011.

Prin urmare, organele de control au constatat că inspecția fiscală parțială privind accizele a început la data .X./2011, fapt ce reiese și din corespondența purtată de S.C. .X. S.A. cu autoritățile fiscale, respectiv din adresele nr..X./2011 și nr..X./2011 transmise Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., adresa nr..X./2011 transmisă Direcției Generale.X. în care se menționează că societatea face obiectul unei acțiuni de inspecție fiscală parțială care vizează accizele aferente perioadei .X./2006 - .X./2010.

În consecință, organele de control au stabilit că inspecția fiscală începută în luna .X./2011, a fost reluată în luna .X. de alți membrii ai echipei de inspecție fiscală în baza aceluiași aviz de inspecție fiscală și ordin de serviciu, iar inspecția fiscală s-a finalizat prin încheierea Raportului de inspecție fiscală nr..X./2013 și Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr..X./2013.

Organele de inspecție fiscală au avut în vedere în timpul controlului prevederile art.3 alin.(2) lit.b) din Legea nr.252/2003 privind Registrul unic de control, art.91 alin.(1) și alin.(2), art.92 alin.(2) lit.b), art.98 alin.(1) și alin.(2), art.102 alin.(6) și art.105 alin.(7) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și adresa Direcției Generale Juridice din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr..X./2014 în care se menționează că data de

începere a inspecției fiscale, conform noilor documente aflate la dosar, este data de .X./2011 și prin urmare, pentru perioada .X./2006 - .X./2006 nu a intervenit prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale și această perioadă urmează a fi examinată de organul de inspecție fiscală în cadrul controlului efectuat.

În consecință, organele de control au constatat că termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale a fost suspendat pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale, respectiv data de .X./2011, și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale, respectiv data de .X./2013, rezultând astfel că pentru perioada .X./2006 - .X./2006 nu a intervenit prescripția, iar organul fiscal are dreptul de a stabili obligații fiscale.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează obligații fiscale suplimentare privind accize în sumă de .X. lei aferente pierderilor de produse energetice livrate în regim suspensiv în perioada .X./2006 - .X./2006, în temeiul dispozițiilor art.192 alin.(1), (3) și (8), precum și art.193 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, așa cum de altfel au fost stabilite și prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./2013 de către organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

2.Referitor la obligațiile fiscale suplimentare stabilite reprezentând accize pentru perioada .X./2006 - .X./2006 aferente livrărilor în regim suspensiv și acoperite de DAI pentru care societatea nu a prezentat dovezi privind încheierea regimului suspensiv de la plata accizelor, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

În vederea justificării încheierii regimului suspensiv de accize aferente livrărilor de produs energetic gaz petrolier lichefiat și pentru care a întocmit DAI-urile seria .X. nr..X./2006, nr..X./2006 și nr..X./2006, societatea a prezentat organelor de inspecție fiscală următoarele documente:

- Exemplarul 1 al DAI-urilor mai sus menționate, destinat .X. S.R.L. din .X., Republica .X.;
- .X. nr..X./2006, nr..X./2006, nr..X./2006, destinat .X. S.R.L. din .X., Republica .X., semnate și ștampilate de Biroul Vamal .X.;
- .X. nr..X./2006, cumpărător și destinat .X. S.R.L. din .X., auto .X.;
- .X./2006, semnat și ștampilat de Biroul Vamal .X.;
- .X. nr..X./2006, cumpărător și destinat .X. S.R.L. din .X., auto .X.;

- X., destinatar X. S.R.L. din X., transportator X. S.R.L. din Republica X., auto X., ștampilat de Biroul Vamal X.;
- X./2006, semnat și ștampilat de Biroul Vamal X.;
- X. nr..X./2006, cumpărător și destinatar X. S.R.L. X., auto X.;
- X./2006, semnat și ștampilat de Biroul Vamal X.;
- X., destinatar X. S.R.L, X., transportator X. S.R.L. Republica X., auto X., ștampilat de Biroul Vamal X.;
- Contract X.2006 încheiat între S.C. X. S.A. și X. S.R.L.
- extras de cont X. nr.X. în care este menționată încasarea din data de X./2006 în sumă de X. USD de la X. S.R.L.;
- Exemplarul X. al DAI-urilor seria X. nr..X./2006 și nr..X./2006, destinatar X. S.R.L. X., Republica X..

Totodată, organele de inspecție fiscală au analizat și adresa nr..X./2006 emisă de Direcția Regională Vamală X. - Biroul Vamal X. în care se se comunică faptul că DAI-urile cu seria X. nr..X./2006, nr..X./2006 și nr..X./2006 nu apar în evidențele Biroului Vamal X., dar mijloacele de transport respective încărcate cu X. figurează ca ieșite din țară în datele de X./2006 și respectiv X./2006.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au analizat și adresa nr..X./2013 în care Biroul Vamal de Frontieră X. la solicitarea Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice X. din adresa nr..X./2013 comunică că DAI-urile cu seria X. nr..X./2006, nr..X./2006 și nr..X./2006 nu figurează în evidențele vamale, iar autocamioanele și mărfurile cu datele din DAI-urile menționate mai sus, s-au prezentat la Biroul Vamal X. doar cu exemplarele de tranzit T1 și sunt înregistrate în registru de evidență a bunurilor la export.

Având în vedere că societatea nu a reconstituit și justificat la control încheierea regimului suspensiv de la plata accizelor pentru livrările la export de gaz petrolier lichiefiat efectuate cu DAI-urile cu seria X. nr..X./2006, nr..X./2006 și nr..X./2006, iar organele vamale nu au confirmat existența acestora în evidențele Biroului Vamal de Frontieră X., organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății accize în sumă de X. lei.

Organele de inspecție fiscală au avut în vedere la stabilirea obligațiilor suplimentare reprezentând accize în sumă de X. lei art.165, art.186, art.187 alin.(1) și art.191 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și pct.15 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004.

În consecință, urmare reverificării organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății accize aferente pierderilor din anul 2006 în sumă totală de X. lei din care accize benzină fără plumb în sumă de X. lei și accize

pentru motorină în sumă de .X. lei, perioadă pentru care nu a intervenit prescripția dreptului de a stabili obligații, în conformitate cu dispozițiile art.192 alin. (1), (3) și (8), precum și art.193 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și art.91 alin.(1) și alin. (2) din Codul de procedură fiscală, art.92 alin.(2) lit.b), art.98 alin.(1) și alin.(2), art.102 și art.105 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru debitul suplimentar reprezentând accize pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, iar pentru debitul suplimentar reprezentând accize pentru motorină în sumă de .X. lei, echipa de control a calculat majorări de întârziere/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, în baza prevederilor art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) art.120¹ alin.(1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește debitul suplimentar reprezentând accize pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei în conformitate cu aceleași prevederi menționate mai sus.

III.Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de inspecție fiscală și actele normative invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de .X. lei din care accize benzină fără plumb în sumă de .X. lei, dobânzi aferente accizelor pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei, penalități aferente accizelor pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei, accize pentru motorină în sumă de .X. lei, dobânzi aferente accizelor pentru motorină în sumă de .X. lei, penalități aferente accizelor pentru motorină în sumă de .X. lei, accize pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei, dobânzi aferente accizelor pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei și penalități aferente accizelor pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă în raport de data înscrierii începerii inspecției fiscale în registrul unic de control dreptul organului de inspecție fiscală de a stabili obligațiile fiscale suplimentare este prescris, precum și dacă

deficiențele invocate de contestatoare privind desfășurarea inspecției fiscale sunt de natură să atragă nulitatea actului atacat.

In fapt, organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au transmis **S.C. .X. S.A.** avizul de inspecție fiscală nr..X./2011, aflat în copie la dosarul cauzei fila .X., prin care au comunicat acesteia că data de începere a inspecției fiscale parțiale este .X./2011.

Având în vedere că inspecția fiscală parțială nu a început la data de .X./2011, în luna .X./2011 organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au transmis către **S.C. .X. S.A.** un al doilea aviz de inspecție fiscală nr..X./2011 privind verificarea perioadei .X./2006-.X./2010, înlocuind practic primul aviz din data de .X./2011.

În data de .X./2011 organele vamale au înregistrat avizul de inspecție fiscală nr..X./2011 la pagina .X. din Registrul unic de control la poziția .X., aflată în copie la dosarul cauzei fila .X. unde au menționat ca obiectiv *"Inspecție fiscală parțială privind accizele"*.

De asemenea, potrivit datelor înscrise la pagina nr..X. la poziția .X. din data de .X./2012 din registrul unic de control al S.C. .X. S.A., aflată în copie la dosarul cauzei la fila .X., organele de control din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au consemnat *"Re-luarea inspecției fiscale, pe linie de accize începută în luna .X./2011, de către altă echipă de control"*.

Urmare controlului efectuat, organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au încheiat Raportul de inspecție fiscală nr..X./2013 în baza căruia au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2013 prin care au stabilit în sarcina societății obligații fiscale în sumă totală de .X. lei din care accize în sumă de .X. lei, dobânzi aferente accizelor în sumă de .X. lei și penalități aferente accizelor în sumă de .X. lei.

Împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr..X./2013 emisă urmare finalizării primului control fiscal, cât și împotriva Deciziei de respingere în totalitate a cererilor de restituire a accizelor nr..X./2013, societatea a formulat contestații care au fost soluționate de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor prin Decizia de soluționare nr..X./2013 prin care s-a dispus desființarea actelor fiscale atacate și refacerea controlului fiscal, urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă vizată de actele adminis-

trative desființate.

Având în vedere soluția dispusă prin Decizia de soluționare nr..X./2013, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X. au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014 în baza căruia au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2014, care face obiectul prezentei cauze, prin care au stabilit în sarcina societății suma totală de .X. lei din care accize benzină fără plumb în sumă de .X. lei, dobânzi aferente accizelor pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei, penalități aferente accizelor pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei, accize pentru motorină în sumă de .X. lei, dobânzi aferente accizelor pentru motorină în sumă de .X. lei, penalități aferente accizelor pentru motorină în sumă de .X. lei, accize pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei, dobânzi aferente accizelor pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei și penalități aferente accizelor pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată societatea invocă prescripția dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale aferente anului 2006, dar și vicii de procedură care în opinia contestatoarei atrag nulitatea actelor administrativ fiscale contestate.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art.91 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu completările și modificările ulterioare, care stipulează:

”Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

coroborate cu cele ale art.92 din ace.X. act normativ, care prevăd:

”(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data la care contribuabilul corectează declarația fiscală sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat.

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale;

c) pe timpul cât contribuabilul se sustrage de la efectuarea inspecției fiscale;

d) pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil inactiv și data reactivării acestuia.

(3) Dispozițiile dreptului comun privitoare la prescripția extinctivă sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Din prevederile legale mai sus enunțate, se reține că, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani și acesta începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

Totodată, se reține că termenul de prescripție se suspendă pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale.

Speței îi sunt incidente și dispozițiile art.105 alin.(7) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

”ART. 105

(...)

(7)(...) Începerea inspecției fiscale trebuie consemnată în registrul unic de control.”

coroborate cu prevederile art.102 alin.(6) din ace.X. act normativ care menționează:

”ART. 102

(...)

(6) Data începerii inspecției fiscale este data menționată în registrul unic de control. În cazul contribuabililor care nu dețin sau nu prezintă organelor de inspecție fiscală registrul unic de control, această dată se înscrie într-un proces-verbal de constatare.”

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că inspecția fiscală se consemnează în registrul unic de control și data menționată în registru reprezintă data începerii inspecției fiscale.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că pentru obligațiile fiscale aferente anului 2006 termenul de prescripție începe să curgă la .X./2007.

Având în vedere că urmare reverificării efectuată de organele de inspecție fiscală a rezultat că data începerii inspecției fiscale consemnată în

registru unic de control este data de .X./2011, așa cum reiese din copia paginii .X. din Registrul unic de control aflată la dosarul cauzei fila .X., unde s-a menționat la poziția .X. ca obiectiv *„Inspecție fiscală parțială privind accizele”*, se reține că până la data primei inspecții fiscale se scursese 4 ani, 3 luni și 4 zile.

De asemenea, potrivit dispozițiilor legale enunțate termenul de prescripție se suspendă între data începerii inspecției fiscale, respectiv .X./2011 și până la data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale, respectiv .X./2013.

Totodată, după emiterea deciziei de impunere din .X./2013, termenul a continuat să curgă pentru 8 luni și 13 zile, respectiv până la data începerii inspecției fiscale de reverificare dispusă prin Decizia de soluționare nr..respectiv .X./2014.

Prin urmare, la data începerii inspecției de reverificare dispusă în baza Deciziei de soluționare nr..4 ani, 11 luni și 16 zile, motiv pentru care obligațiile fiscale stabilite în urma reverificării nu sunt prescrise.

În vederea clarificării aspectelor legate de termenul de prescripție și de data începerii inspecției fiscale prin prisma noilor informații apărute în urma reverificării, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X. au solicitat un punct de vedere Direcției Generale .X. din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Prin adresa de răspuns nr..„...data de începere a inspecției fiscale, conform noilor documente aflate la dosar, este data de .X./2011, dată la care inspecția a fost consemnată inițial în registrul unic de control. În măsura în care aceasta constituie o înscriere valabilă în registrul unic de control, aceasta reprezintă data de începere a inspecției fiscale și prin urmare, data de la care s-a suspendat curgerea termenului de prescripție. Prin urmare, putem considera că pentru perioada .X./2006 -.X./2006 nu a intervenit prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale și această perioadă urmează a fi examinată de organul de inspecție fiscală în cadrul controlului efectuat”.

Referitor la susținerea societății cu privire la faptul că prin Decizia de soluționare nr..

.X./2012, se reține că organul de soluționare a contestației s-a pronunțat exclusiv pe baza afirmațiilor societății și documentelor depuse la dosarul contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr..X./2013, desființând actul administrativ atacat și dispunând refacerea controlului cu privire la obligațiile fiscale reprezentând accize aferente anului 2006 și verificarea existenței sau inexistenței unor cauze de suspendare sau întrerupere a prescripției .

Urmare soluției dispusă prin Decizia de soluționare nr..X./2013 și verificării documentelor societății, organele de inspecție fiscală au constatat existența unor elemente suplimentare care nu au fost puse la dispoziția organelor de soluționare la momentul soluționării contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr..X./2013, respectiv faptul că în Registrul unic de control la pagina .X. la poziția .X. s-a menționat ca obiectiv *“Inspecție fiscală parțială privind accizele”*, iar la pagina nr..X. la poziția .X. în data de .X./2012, așa cum rezultă din analiza acestui document organele de control din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au consemnat *“Reluarea inspecției fiscale, pe linie de accize începută în luna .X./2011, de către altă echipă de control”*.

Având în vedere elementele prezentate de organele de inspecție fiscală și susținute cu documente, respectiv copia filelor din registrul unic de control coroborat cu prevederile art.102 alin.(6) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organul de soluționare concluzionează că data începerii inspecției fiscale este data de .X./2011.

De asemenea, se reține că prin soluția de desființare dispusă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor organele de inspecție fiscală au fost obligate la reanalizarea cauzei pentru aceeași perioadă și aceeași obligație fiscală care a făcut obiectul actului de control desființat în vederea constatării existenței sau inexistenței unor cauze de suspendare sau întrerupere a prescripției anterioare începerii inspecției fiscale, înscrierea valabilă în registrul unic de control a datei de .X./2011 ca dată a începerii inspecției fiscale reprezintă conform art.92 alin.(2) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, un caz de suspendare a prescripției.

În aceste condiții, se reține că organele de inspecție fiscală au pus în executare cele dispuse de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor prin Decizia de soluționare nr..X./2013 ținând cont de considerentele din motivarea deciziei și dispozițiile normative incidente în materie în perioada verificată.

Referitor la susținerea societății privind nelegalitatea începerii inspecției fiscale la data de .X./2011 de organele vamale cu nerespectarea termenului de 30 de zile prevăzut de art.102 din Codul de procedură fiscală cu privire la începerea inspecției fiscale la marii contribuabili, aceasta fiind menționată în Registrul Unic de Control la poziția .X. în data de .X./2011, o dată cu comunicarea avizului de inspecție fiscală, aceasta nu poate fi reținută în soluționare favorabilă a contestației întrucât din analiza datelor și documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că în luna .X./2011 Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a transmis către **S.C. .X. S.A. avizul de inspecție fiscală nr..X./2011, aflat în copie la dosarul cauzei fila .X., prin care a comunicat acesteia că data de începere a inspecției fiscale parțiale este .X./2011.**

Având în vedere că inspecția fiscală parțială nu a început la data de .X./2011, în luna .X./2011 Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a transmis către **S.C. .X. S.A.** un al doilea aviz de inspecție fiscală nr..X./2011 privind verificarea perioadei .X./2006-.X./2010, înlocuind practic primul aviz din data de .X./2011.

Prin urmare, având în vedere că de la primul aviz de inspecție fiscală, respectiv .X./2011 și până la data începerii inspecției fiscale, respectiv data de .X./2011 menționată în Registrul Unic de Control la poziția .X., au trecut mai bine de 30 de zile, iar **S.C. .X. S.A.** nu a solicitat amânarea datei de începere a inspecției fiscale potrivit prevederilor art.101 alin.(2) lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că emiterea deciziei de impunere nu poate fi considerată nelegală așa cum solicită contestatoarea întrucât termenul prevăzut la art.102 alin.(1) lit.a) din același act normativ menționat mai sus a fost respectat.

Referitor la afirmația contestatoarei conform căreia autoritatea fiscală a încălcat dispozițiile art.104 alin.(2) din Codul de procedură fiscală ce limitează durata desfașurării acesteia la 6 luni, întrucât la pct.7 din Raportul de inspecție fiscală este indicată perioada în care a avut loc controlul, respectiv .X./2013 - .X./2014, se reține că termenul de 6 luni este de recomandare și nu sancționator, de decădere, nerespectarea acestuia neatrăgând decăderea organelor de inspecție fiscală din dreptul de a finaliza inspecția fiscală.

Totodată, prin adresa nr..X./2014 organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X. precizează că întârzierile invocate de societate privind depășirea termenului legal prevăzut pentru efectuarea inspecției fiscale, se datorează atât modului deficitar prin care au fost prezentate documentele și explicațiile de către reprezentanții societății, cât și faptului că au fost solicitate controale la autoritățile vamale privind operațiunile ce au făcut obiectul inspecției fiscale, verificări ce au necesitat o perioadă îndelungată de timp.

Astfel, organele de inspecție fiscală precizează în adresa mai sus menționată că prin Nota internă din .X./2014, înregistrată la societate sub nr..X./2014, au fost solicitate reprezentanților **S.C. .X. S.A.** documente, fiind stabilit un termen de prezentare al acestora de 6 zile, respectiv la data de .X./2014, dar documentele au fost prezentate cu o întârziere de 8 zile față de termenul stabilit, respectiv la data de .X./2014. De asemenea, prin Nota internă din .X./2014, înregistrată la societate sub nr..X./2014 au fost solicitate reprezentanților contestatoarei documente, fiind stabilit un termen de prezentare al acestora de 6 zile, respectiv data de .X./2014, dar acestea au fost prezentate cu o întârziere de 36 zile față de termenul stabilit, respectiv la data de .X./2014.

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus organul de soluționare constată că dacă se scad cele 44 de zile din numărul total de 221 de zile cât a durat inspecția fiscală, întârziere care este exclusiv în culpa societății, organele de inspecție fiscală s-ar încadra în termenul de 6 luni prevăzut de legiuitor, respectiv 181 de zile, dar societatea a amânat prezentarea documentelor și nu a dat curs solicitărilor echipei de control în termenul acordat.

În consecință, organele de inspecție fiscală au emis în mod legal Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2014 și Raportul de inspecție fiscală nr..X./2014, depășirea termenului legal prevăzut pentru efectuarea inspecției fiscale neavând ca rezultat decăderea organelor de inspecție fiscală din dreptul de a finaliza inspecția fiscală cu atât mai mult cu cât nu se poate reține culpa acestora.

Referitor la argumentul contestatoarei potrivit căreia sancțiunea în cazul lipsei menționării în registru a ordinului de serviciu este nulitatea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr..X./2013 atâta timp cât inspecția fiscală nu poate începe decât după consemnarea acestei mențiuni, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației întrucât nulitatea constituie sancțiunea care lovește

orice act juridic săvârșit fără respectarea dispozițiilor prevăzute de lege pentru validitatea sa iar, în speță, actul administrativ contestat conține elementele a căror lipsă ar fi determinat nulitatea sa, acestea fiind prevăzute în mod explicit și limitativ la art.46 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu completările și modificările ulterioare, unde se precizează: *“Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art.43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu. ”*

Totodată se reține că, potrivit doctrinei, trăsăturile generale ale nulității sunt nesocotirea dispozițiilor legale privitoare la elementele imperative pe care trebuie să le conțină respectivul act juridic, producerea unei vătămări precum și că respectiva vătămare să nu poată fi înlăturată în alt mod decât prin anularea actului, astfel încât se desprinde concluzia că sancțiunea intervine ca o ultimă rațiune, numai în măsura îndeplinirii cumulate a condițiilor mai sus prezentate.

Astfel încât, chiar admitând existența unor nereguli procedurale, contestatoarea nu a probat sub nicio formă vreo vătămare rezultată din acea presupusă neregularitate procesuală.

Referitor la afirmația societății potrivit căreia raportul de inspecție fiscală este nelegal întrucât prin inspecția fiscală efectuată nu au fost soluționate și cererile de restituire de accize deși prin Decizia de soluționare nr..X./2013 s-a dispus reanalizarea cererilor depuse de societate în cadrul unei singure inspecții, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât în prezent contestatoarea este supusă unei inspecții fiscale în vederea soluționării cererilor de restituire de accize astfel cum rezultă din adresa Direcției Generale .X. nr..X./2014, aflată la dosarul cauzei.

Astfel, organele fiscale din cadrul Direcției Generale .X. au emis avizul de inspecție fiscală nr..X./2014, pentru obligațiile accize pentru gaze naturale și păcură, accize care nu au făcut obiectul niciunei inspecții fiscale până în prezent și pentru care urmează să se emită o decizie de impunere.

Mai mult decât atât, deși prin contestația formulată societatea aduce critici cu privire la faptul că cererile de restituire nu au fost analizate și soluționate de organele de inspecție fiscală, se reține că prin adresa

nr..X./2014, anexată în copie la dosarul cauzei fila .X., **S.C. .X. S.A.** a solicitat Direcției Generale .X. să *”separe răspunsurile pentru cele doua spețe”*, prin încheierea a două acte de control, invocând ca argumente următoarele:

”-cele două spețe au primit răspunsuri prin documente oficiale de la autoritățile vamale - astfel și autoritățile vamale ne-au furnizat două decizii fiscale: - una pentru obligații suplimentare în materie de accize și cealaltă pentru nerestituire;

-reverificarea în ceea ce privește cererile de restituire depuse de .X. S.A., poate necesita o perioadă mai mare de timp de verificare având în vedere speța complexă și volumul mare de documente necesare a fi furnizate echipei de inspecție fiscală.”

În acest sens este și punctul de vedere al Direcției Generale .x. din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală exprimat în adresa nr..X./2014, aflată în copie la dosarul cauzei, filele .X., în care se precizează că *”În ceea ce privește acciza pentru păcură și acciza pentru gaze natural datorată de societate, considerăm că pentru verificarea acestora urmează să se facă o nouă inspecție fiscală, având în vedere că aceste tipuri de acciză nu au fost verificate...”*

În consecință, în mod legal organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X. au pus în aplicare dispozițiile înscrise în Decizia de soluționare nr..X./2013, prin emiterea Deciziei de impunere nr..X./2014 și Raportului de inspecție fiscală nr..X./2014 pentru accize la benzină fără plumb, motorină și gaz petrolier lichefiat, pentru perioada .X./2006 - .X./2011 și au emis Avizul de inspecție fiscală nr..X./2014 pentru o altă inspecție fiscală la accize la gaz natural și păcură, pentru perioada .X./2009 - .X./2011, având în vedere că aceste două tipuri de accize nu au fost verificate.

Mai mult, Direcția Generală .X. din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a transmis organelor de inspecție fiscală precizări prin adresa nr..X./2014, aflată în copie la dosarul cauzei, filele .X., în sensul că *”În condițiile în care din documentația prezentată și atașată la dosarul cauzei nu rezultă nicio referire înscrisă de organele de control cu privire la verificarea efectuată pentru acciza pentru produsele energetice păcură și gaze naturale și dat fiind că la finalizarea inspecției fiscale nu a fost emisă nicio decizie de impunere, respectiv de nemodificarea a bazei de impunere pentru acest tip de obligație fiscală, conform prevederilor legale, putem considera că acciza pentru păcură și gaze naturale nu a fost verificată prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./2013.”*

Referitor la contestarea Procesului verbal încheiat la data de .X./2014 de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X., se reține că acesta nu constituie titlul de creanță și nu creează vreun raport obligațional între bugetul statului și contribuabil întrucât nu are caracterul unui act administrativ fiscal care să stabilească, să modifice sau să stingă raporturi juridice de natură fiscală dintre contribuabil și stat.

În consecință, având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce argumente pe fondul cauzei care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la accizele aferente pierderilor de produse energetice livrate în regim suspensiv și accizele aferente livrărilor de produse accizabile în regim suspensiv pentru care nu face dovada încheierii regimului suspensiv de accize cu documente prevăzute de lege, în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează obligații fiscale suplimentare privind accize în sumă de .X.lei din care accize benzină fără plumb în sumă de .X. lei, accize pentru motorină în sumă de .X. lei și accize pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei, fapt pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X.lei.

Totodată, având în vedere faptul că în sarcina societății a fost reținut ca datorat debitul în sumă totală de .X.lei din care accize benzină fără plumb în sumă de .X. lei, accize pentru motorină în sumă de .X. lei și accize pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. le, contestatoarea datorează și accesoriile în sumă totală de .X. lei din care dobânzi aferente accizelor pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei, penalități aferente accizelor pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei, dobânzi aferente accizelor pentru motorină în sumă de .X. lei, penalități aferente accizelor pentru motorină în sumă de .X. lei, dobânzi aferente accizelor pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei și penalități aferente accizelor pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", fapt pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei.

Pentru considerentele arătate mai sus, potrivit temeiurilor legale invocate în conținutul deciziei precum și în temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 pri-

vind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.A.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2014 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./2014 de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X. pentru suma totală de **.X. lei** din care:

- accize pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente accizelor pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei;
- penalități aferente accizelor pentru benzină fără plumb în sumă de .X. lei;
- accize pentru motorină în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente accizelor pentru motorină în sumă de .X. lei;
- penalități aferente accizelor pentru motorină în sumă de .X. lei;
- accize pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente accizelor pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei;
- penalități aferente accizelor pentru gaz petrolier lichefiat în sumă de .X. lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,